

EDUSKUNNAN KIRJELMÄ 24/2001 vp

Vahvistamatta jääneenä palautunut laki totopelien tuottojen käyttämisestä hevoskasvatuksen ja hevosurheilun edistämiseen (HE 65/2001 vp)

Asia

Hallituksen annettua esityksensä (HE 65/2001 vp) hyväksyi eduskunta lain totopelien tuottojen käyttämisestä hevoskasvatuksen ja hevosurheilun edistämiseen.

Tasavallan presidentti on 7 päivänä syyskuuta 2001 päättänyt jättää lain vahvistamatta, jolloin laki palautui eduskunnan käsiteltäväksi.

Valiokuntakäsittely

Hallintovaliokunta on antanut asiasta mietinnön (HaVM 16/2001 vp).

Päätös

Eduskunta on perustuslain 77 ja 78 §:n nojalla hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

totopelien tuottojen käyttämisestä hevoskasvatuksen ja hevosurheilun edistämiseen

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain soveltamisala

Tässä laissa säädetään niistä perusteista, edellytyksistä ja menettelyistä, joita noudatetaan myönnettäessä harkinnanvaraista avustusta hevoskasvatuksen ja hevosurheilun edistämiseen, sekä avustuksen käytöstä.

2 §

Tehtäviä hoitava viranomainen

Tämän lain mukaisia tehtäviä hoitaa maa- ja metsätalousministeriö. Neuvoa-antavana elimeinä tämän lain mukaisten tehtävien hoitamiseen liittyvissä asioissa toimii ministeriön yhteydessä sen asettama hevosalousneuvottelukunta.

Neuvottelukunnan tarkemmista tehtävistä, toimikaudesta, kokoonpanosta, kokoontumisesta, päätösvaltaisuudesta ja muista teknisluonteisista seikoista säädetään valtioneuvoston asetuksella.

3 §

Avustuslajit

Avustusta voidaan myöntää yleisavustuksena tai erityisavustuksena.

Yleisavustus voidaan myöntää avustuksen saajan toimintaan yleisesti tai tiettyyn osaan sen toiminnasta.

Erityisavustus voidaan myöntää avustuksen saajalle erikseen yksilöityyn kohteeseen.

4 §

Keskusjärjestölle myönnettävien avustusten käyttötarkoitukset

Hevosjalostus- ja raviurheilujärjestöjen keskusjärjestölle ja ratsastusurheilujärjestöjen keskusjärjestölle voidaan myöntää avustusta seuraaviin tarkoituksiin:

1) neuvontaan, tiedottamiseen, koulutukseen, tutkimus- ja kehittämistoimintaan, ohjaamiseen, valvontaan sekä kansainväliseen kilpailutoimintaan;

2) hevoskilpailujen palkintotukeen;

3) hevosten jalostustoimintaan;

4) hevoskasvatukseen ja -urheiluun;

5) hevoskilpailujen kehittämiseen ja valvontaan;

6) hevoskilpailuissa hevosten suorituskyvyn keinotekoisesti vaikuttavien lääkeaineiden taikka vastaavien aineiden tai valmisteiden valvontaan;

7) hevoskilpailuissa tarvittaviin kalusto-, kone- ja laitehankintoihin, rakentamiseen, perusparantamiseen ja kunnossapitoon.

5 §

Jäsenyhteisölle myönnettävien avustusten käyttötarkoitukset

Jäsenjärjestölle ja -yhteisölle (jäsenyhteisö) voidaan myöntää avustusta seuraaviin tarkoituksiin:

1) neuvontaan ja tiedotukseen;

2) hevosten jalostustoimintaan;

3) hevosklinikan rakennusten rakentamiseen, perusparantamiseen ja päivystyksen järjestämiseen;

4) raviradan toiminnan johtamiseen ja raviurheilun edistämiseen;

5) hevoskilpailujen ja totopelien järjestämiseen, kehittämiseen, valvontaan ja palkintotukeen;

6) hevosurheilutoiminnassa tarvittavan maalueen hankintaan, radan ja muiden alueiden sekä rakennusten rakentamiseen ja perusparan-

tamiseen, kalusto-, kone- ja laitehankintoihin sekä kunnossapitoon ja vuokrauskustannuksiin.

6 §

Keskusjärjestön kokonaan omistamalle osakeyhtiölle myönnettävien avustusten käyttötarkoitukset

Keskusjärjestön kokonaan omistamalle totopeliyhtiölle (yhtiö) voidaan myöntää avustusta seuraaviin tarkoituksiin:

1) totopelilaitteiden linja-, huolto- ja asennuskuluihin;

2) totopeleissä tarvittavan kaluston ja laitteiden hankkimiseen ja kunnossapitoon;

3) palkintotukea edelleen kokonaisuudessaan raviradoille välitettäväksi.

7 §

Kunnalle myönnettävien avustusten käyttötarkoitukset

Kunnalle voidaan myöntää avustusta seuraaviin käyttötarkoituksiin:

1) raviradan rakentamiseen;

2) raviurheilutoiminnassa tarvittavan muun alueen rakentamiseen;

3) raveissa tarvittavien rakennusten rakentamiseen ja perusparantamiseen.

8 §

Avustuksen myöntämisen edellytykset

Avustusta voidaan myöntää valtion talousarvion rajoissa, ja myöntämisperusteet on sovittava totopeleistä valtiolle kertyvien tulojen rajoissa.

Avustus voidaan myöntää saajalle sen omaan toimintaan tai hankkeeseen taikka käytettäväksi avustuspäätöksen mukaista käyttötarkoitusta toteuttavan muun tahon toiminnan tai hankkeen avustamiseen. Jos avustus myönnetään käytettäväksi avustuspäätöksen mukaista käyttötarkoitusta toteuttavan muun tahon toiminnan tai hankkeen avustamiseen, on avustuksen saajan tehtävä sopimus avustuksen käytöstä, käytön

valvonnasta ja niiden ehdoista toimintaa tai hanketta toteuttavan tahon kanssa. Sopimusta ei kuitenkaan tarvita myönnettäessä kasvatustukea keskusjärjestön ohjaamana hevosen omistajalle.

Keskusjärjestölle, jäsenyhteisölle, kunnille tai yhtiölle avustusta myönnettäessä on otettava huomioon kohteena olevan hevoskasvatus- ja urheilutoiminnan laatu, laajuus ja kehitys sekä neuvontapalvelujen kysyntä ja tarve.

9 §

Avustuksen hakeminen

Avustusta haetaan kirjallisesti. Ministeriön tulee tiedottaa sopivalla tavalla mahdollisuudesta hakea avustusta sekä hakemismenettelystä.

Jäsenyhteisön on toimitettava yleisavustusta koskeva hakemus keskusjärjestölle. Keskusjärjestön tulee laatia omasta ja jäsenjärjestöjensä hakemuksista yhteenveto, joka on toimitettava ministeriölle. Ministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset hakemusten määräajoista.

Keskusjärjestön osallistuessa hakemuksen käsittelyyn sovelletaan käsittelyssä hallintomenettelylakia (598/1982), kielilakia (148/1922), viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) sekä valtion virkamieslain (750/1994) 14 ja 15 §:ää.

Avustuksen hakijan tulee antaa hakemuksen yhteydessä oikeat ja riittävät tiedot avustuksen käyttötarkoituksesta sekä niistä muista seikoista, joita ministeriö tarvitsee hakemuksen ratkaisemiseksi.

10 §

Avustuspäätös

Ministeriö tekee avustusta koskevassa asiassa kirjallisen avustuspäätöksen.

Avustuspäätöksestä, jolla avustus myönnetään, tulee käydä ilmi ainakin avustuksen:

- 1) saaja;
- 2) käyttötarkoitus; sekä
- 3) määrä.

Avustuspäätökseen voidaan ottaa avustuksen myöntämisen, maksamisen ja avustuksen käyttämisen edellytysten toteutumisen varmistamiseksi välttämättömiä ehtoja ja rajoituksia.

11 §

Avustuksen maksaminen

Ministeriö maksaa avustuksen myöntämispäätöksessä määrätyn edellytyksin, valtiolle topeleista kertyvän osuuden puitteissa.

Avustus maksetaan avustuksen saajalle yhtenä tai useampana eränä kustannusten ajoittumisen perusteella.

Avustuksesta voidaan maksaa ennakkoa, jos se on avustuksen käytön kannalta perusteltua sekä sen valvonnan kannalta tarkoituksenmukaista.

Avustuksen saajan tulee antaa ministeriölle avustuksen maksamiseksi oikeat ja riittävät tiedot.

12 §

Avustuksen käyttö

Avustusta saadaan käyttää ainoastaan avustuspäätöksen mukaiseen tarkoitukseen.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa tai 32 §:n nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa säädetään, avustuksen saajan on noudatettava avustuksen käytössä, avustettavassa hankkeessa tai toiminnassa avustuspäätöksessä asetettuja ehtoja ja rajoituksia.

Jos avustus on myönnetty tiettyä, avustuspäätöksessä määriteltyä käyttötarkoitusta varten käytettävän omaisuuden hankintaan tai perusrannukseen, ei kyseistä omaisuutta saa käyttää pysyvästi muuhun kuin avustuspäätöksessä määriteltyyn käyttötarkoitukseen eikä omaisuuden omistus- tai hallintaoikeutta saa luovuttaa toiselle avustuspäätöksessä määrättyä avustuksen kohteena olevan omaisuuden käyttöaikana. Avustuspäätöksessä avustuksen kohteena olevan omaisuuden käyttöajaksi saadaan määrätä enintään 10 vuotta avustuksen tai sen viimeisen erän maksamisesta.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu avustuksen kohteena olevan omaisuuden käyttöaika on kuitenkin 30 vuotta avustuksen myöntämisestä silloin, kun avustus on myönnetty kiinteän omaisuuden, rakennuksen tai rakennuksessa olevan huoneiston hankintaan tai perusparannukseen. Tämän lain 32 §:n nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa tai avustuspäätöksessä voidaan kuitenkin määrätä sovellettavaksi lyhyempikin käyttöaika, jos tämä on perusteltua avustuksen käyttötarkoituksen kannalta.

Avustuksen saajan tulee antaa ministeriölle avustuspäätöksen ehtojen noudattamisen valvomiseksi oikeat ja riittävät tiedot.

Avustuksen saajan tulee ilmoittaa viipymättä ministeriölle avustuksen käyttötarkoituksen toteutumiseen vaikuttavasta muutoksesta tai muusta avustuksen käyttöön vaikuttavasta muutoksesta.

13 §

Avustusten valvonta

Ministeriö valvoo avustuksen asianmukaista käyttöä hankkimalla avustuksen käyttö- ja seurantatietoja sekä muita tietoja samoin kuin tekemällä tarvittavia tarkastuksia.

14 §

Tarkastusoikeus

Ministeriöllä on oikeus suorittaa avustuksen maksamisessa ja käytön valvonnassa tarpeellisia, avustuksen saajan talouteen ja toimintaan kohdistuvia tarkastuksia. Jos avustus on myönnetty 8 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla käytettäväksi avustuspäätöksen mukaista käyttötarkoitusta toteuttavan muun tahon hankkeeseen tai toimintaan, on ministeriöllä oikeus tarvittaessa tarkastaa avustuspäätöksen mukaista toimintaa tai hanketta toteuttavan tahon taloutta ja toimintaa.

Ministeriö voi päätöksellään valtuuttaa toisen viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan suorittamaan 1 momentissa tarkoitettuja tarkastuksia.

Tilintarkastajan tulee olla tilintarkastuslaissa (936/1994) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu hyväksytty tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tarkastuksesta vastuullinen tilintarkastaja.

Ulkopuolinen asiantuntija voi ministeriön pyynnöstä avustaa tarkastuksessa.

Tilintarkastajaan ja ulkopuoliseen asiantuntijaan sovelletaan hallintomenettelylakia, kielilakia, viranomaisen toiminnan julkisuudesta annettua lakia sekä valtion virkamieslain 14 ja 15 §:ää.

Tilintarkastaja ja ulkopuolinen asiantuntija ovat tämän lain mukaisia tehtäviään suorittaessaan rikosoikeudellisessa virkavastuussa.

15 §

Tarkastuksen suorittaminen

Avustuksen saajan on korvauksetta annettava tarkastusta suorittavalle virkamiehelle ja 14 §:n 2 momentissa tarkoitettulle tilintarkastajalle kaikki tarkastuksen kannalta tarpeelliset tiedot ja selvitykset, asiakirjat, tallenteet ja muu aineisto sekä muutoinkin avustettava tarkastuksessa.

Tarkastusta suorittavalla virkamiehellä ja 14 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tilintarkastajalla on oikeus ottaa tarkastuksen kohteena oleva aineisto haltuunsa. Aineiston haltuunotosta on tarkastuksen yhteydessä laadittava pöytäkirja. Siinä on mainittava haltuunoton tarkoitus ja haltuunotettu aineisto. Aineisto on palautettava viipymättä, kun sitä ei enää tarvita tarkastuksen suorittamiseksi.

Tarkastusta suorittavalla virkamiehellä ja 14 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tilintarkastajalla on oikeus päästä tarkastuksen edellyttämässä laajuudessa valtionavustuksen saajan hallinnassa tai käytössä oleviin liike-, varasto- tai muihin vastaaviin ammatin tai elinkeinon harjoittamiseen käytettäviin tiloihin ja muille alueille, joiden olosuhteilla on merkitystä avustuksen myöntämiseen ja käytön valvontaan. Tarkastuksia ei saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

16 §

Virka-apu

Ministeriöllä on oikeus saada poliisi-, tulli-, vero- ja ulosottoviranomaisilta tarpeellista virka-apua tässä laissa tarkoitettujen valvonta- ja tarkastustehtävien hoitamisessa.

17 §

Maksatuksen keskeytys

Ministeriö voi tehdä päätöksen avustuksen maksamisen keskeyttämisestä, jos:

- 1) on perusteltua aihetta epäillä, että avustuksen saaja ei menetele 12 §:ssä tarkoitettulla tavalla;
- 2) ne perusteet, joilla avustus on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet; tai
- 3) Euroopan yhteisön lainsäädännössä tätä edellytetään.

18 §

Avustuksen palauttaminen

Avustuksen saajan tulee viipymättä palauttaa virheellisesti tai liikaa taikka muutoin ilmeisen perusteettomasti saamansa avustus tai sen osa. Avustuksen saajan tulee myös palauttaa avustus tai sen osa, jos sitä ei voida käyttää avustuspäätöksessä edellytetyllä tavalla. Jos palautettava määrä on enintään 10 euroa, palauttaminen saadaan jättää tekemättä.

19 §

Avustuksen takaisinperintä

Ministeriön on päätöksellään määrättävä avustuksen maksaminen lopetettavaksi sekä jo maksettu avustus takaisin perittäväksi, jos avustuksen saaja on:

- 1) jättänyt palauttamatta sellaisen avustuksen tai sen osan, joka 18 §:n mukaan on palautettava;
- 2) käyttänyt avustuksen olennaisesti muuhun tarkoitukseen kuin se on myönnetty;

3) antanut ministeriölle väärän tai harhaanjohtavan tiedon seikasta, joka on omiaan olennaisesti vaikuttamaan avustuksen saantiin, määrään tai ehtoihin, taikka salannut sellaisen seikan; tai

4) muutoin näihin verrattavalla tavalla olennaisesti rikkonut avustuksen käyttöä koskevia säännöksiä tai avustuspäätöksen ehtoja.

20 §

Avustuksen harkinnanvarainen takaisinperintä

Ministeriö voi päätöksellään määrätä avustuksen maksamisen lopetettavaksi sekä jo maksetun avustuksen tai sen osan takaisin perittäväksi, jos:

- 1) avustuksen saaja on menetellyt 12 §:n vastaisesti;
- 2) avustuksen saaja on kieltäytynyt antamasta 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua aineistoa tai avustamasta momentissa tarkoitettulla tavalla tarkastuksessa;
- 3) avustuksen saaja on lopettanut avustuksen kohteena olleen toiminnan tai supistanut sitä olennaisesti taikka luovuttanut tällaisen toiminnan toiselle;
- 4) avustuksen saaja on luovuttanut toiselle omistus- tai hallinto-oikeuden omaisuuteen, joka on hankittu avustuksella;
- 5) avustuksen saaja on pysyvästi muuttanut valtionavustuksen kohteena olleen omaisuuden käyttötarkoitusta;
- 6) avustuksen saaja on joutunut ulosottotoimenpiteen kohteeksi, selvitystilaan, konkurssiin taikka yrityksen saneerauksesta annetussa laissa (47/1993) tarkoitettun saneerausmenettelyn kohteeksi, jollei valtionavustuksen käyttötarkoituksesta muuta johdu; tai

7) avustuksen maksamisen lopettamiseen tai takaisinperimiseen on muu tässä momentissa mainittuihin seikkoihin verrattava erityinen syy.

Jos avustuksen kohteena ollut omaisuus on tuhoutunut tai vahingoittunut edellä 12 §:ssä säädettyinä avustuksen käyttöaikana eikä tuhoutuneen tai vahingoittuneen omaisuuden tilalle hankita uutta vastaavaa omaisuutta, ministeriö voi päätöksellään määrätä avustuksen maksamisen

lopetettavaksi ja mahdollisesta vakuutuskorvauksesta tai muusta korvauksesta takaisin perittäväksi määrän, joka vastaa avustuksen osuutta omaisuuden alkuperäisestä hankintamenosta.

Ministeriö voi päätöksellään myös määrätä avustuksen maksamisen lopetettavaksi sekä jo maksetun avustuksen takaisin perittäväksi, jos Euroopan yhteisön lainsäädännössä tätä edellytetään.

21 §

Korko ja viivästyskorko

Avustuksen saajan on maksettava palautettavalle tai takaisinperittävälle määrälle korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentin mukaista korkoa lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä avustuksen maksupäivästä sen takaisinmaksupäivään.

Jos takaisin perittävää määrää ei makseta viimeistään asetettuna eräpäivänä, on avustuksen saajan maksettava sille vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

22 §

Kohtuullistaminen

Ministeriö voi 18—20 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa päättää, että osa palautettavasta tai takaisinperittävästä määrästä, sille laskettavasta korosta tai viivästyskorosta jätetään perimättä, jos täysimääräinen takaisinperintä on kohtuuton avustuksen saajan taloudelliseen asemaan ja olosuhteisiin tai avustuksella hankitun omaisuuden laatuun nähden taikka takaisinperinnän perusteena olevaan menettelyyn tai olosuhteiden muutokseen nähden.

Erityisen painavasta syystä ministeriö voi päättää, että 18—20 §:n mukaisesti takaisin perittävä määrä, sille laskettava korko tai viivästyskorko jätetään kokonaan perimättä.

23 §

Yhteisvastuullisuus

Jos avustus on myönnetty yhteisesti useammalle avustuksen saajalle, kaikki saajat vastaavat yhteisvastuullisesti avustuksen takaisin maksamisesta. Avustuksen saajien kesken vastuu jakautuu siinä suhteessa kuin avustuksen saaja on osallistunut palautusvelvollisuuden perusteena olleeseen toimintaan.

24 §

Takaisinperinnän määräaika

Ministeriön on tehtävä 19 ja 20 §:ssä tarkoitettu päätös viipymättä ja erityisestä syystä viimeistään kahden kalenterivuoden kuluessa sen jälkeen, kun ministeriön tietoon on tullut sellainen seikka, jonka nojalla avustuksen maksamisen keskeyttämiseen tai lopettamiseen taikka avustuksen takaisinperimiseen voidaan ryhtyä.

Avustuksen, sille maksettavan koron tai viivästyskoron takaisinperimiseen ei saa ryhtyä, kun 10 vuotta on kulunut avustuksen tai sen viimeisen erän maksamisesta. Jos 32 §:n nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa tai avustuspäätöksessä asetetaan määräaika avustuksen tai sillä tuetun omaisuuden käyttämiselle edellä 12 §:ssä säädetyllä tavalla, 10 vuoden määräaika lasketaan tämän ajan päättymisestä.

25 §

Vanheneminen

Oikeus saada maksatus myönnetystä avustuksesta raukeaa, jos avustuksen saaja ei ole esittänyt avustuksen maksamista varten tarvittavaa hyväksyttävää selvitystä 32 §:n nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa tai avustuspäätöksessä asetettuun määräaikaan mennessä. Jos tällaista määräaikaa ei ole erikseen säädetty tai määrätty, raukeaa oikeus maksatukseen kahden vuoden kuluessa sen varainhoitovuoden päättymisestä, jonka kuluessa avustus on myönnetty.

Edellä 18 §:ssä säädetty velvollisuus palauttaa avustus tai sen osa raukeaa, kun 10 vuotta on

kulunut avustuksen tai sen viimeisen erän maksamisesta. Jos 32 §:n nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa tai avustuspäätöksessä asetetaan määräaika avustuksen tai sillä tuetun omaisuuden käyttämiselle 12 §:ssä säädetyllä tavalla, palautusvelvollisuus kuitenkin raukeaa, kun 10 vuotta on kulunut avustuksen tai sillä tuetun omaisuuden käyttämiselle asetetun määräajan päättymisestä.

26 §

Kuittaus

Takaisin perittävä määrä korkoineen voidaan periä siten, että se vähennetään samalle avustuksen saajalle maksettavasta muusta ministeriön myöntämästä avustuksesta.

27 §

Tietojensaanti viranomaiselta

Tietojensaantiin ja salassapitoon sovelletaan, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

Maa- ja metsätalousministeriöllä on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada muilta viranomaisilta tehtäviensä hoitamiseksi välttämättömiä tietoja:

- 1) avustuksen hakijan ja saajan taloudellisesta asemasta;
- 2) avustuksen hakijan ja saajan julkisista tuloista;
- 3) avustuksen hakijaa ja saajaa koskevista muista seikoista, joilla on olennaista merkitystä tämän lain noudattamisen varmistamiseksi avustuksen myöntämisessä, maksamisessa ja käytön valvonnassa.

28 §

Tietojen luovuttaminen

Tämän lain nojalla saatujen tietojen luovuttamiseen sovelletaan, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään salassa pidettävien tietojen luovuttamisesta, ministeriöllä on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa tietoja:

- 1) poliisi- ja muulle esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi tai selvittämiseksi taikka syyttäjäviranomaiselle syyteharkintaa varten;
- 2) tämän lain soveltamista koskevan viranomaisten selvityksen tai tieteellisen tutkimuksen tekemiseksi, jos tietojen luovuttaminen on välttämätöntä selvityksen tai tutkimuksen tekemiseksi;
- 3) toimivaltaiselle Euroopan unionin toimielimelle tai unionin muulle elimelle sekä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle Euroopan yhteisön säädösten tai muun Suomen jäsenyyteen Euroopan unionissa liittyvän velvoitteen sitä edellyttäessä;
- 4) Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen sitä edellyttäessä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuja tietoja ei saa käyttää muuhun kuin siihen tarkoitukseen, johon tiedot on luovutettu.

29 §

Tiedoksianto

Ministeriön muu kuin 17—20 ja 26 §:ssä tarkoitettussa asiassa tekemä päätös voidaan lähettää asianosaiselle tiedoksi postitse. Jollei muuta näytetä, katsotaan asianosaisen saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä päivänä siitä, kun päätös on annettu postin välitettäväksi. Tiedoksiannossa on muuten noudatettava, mitä tiedoksiannosta hallintoasioissa säädetään.

30 §

Muutoksenhaku

Ministeriön päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Ministeriön päätökseen saa siihen tyytymätön asianosainen hakea oikaisua 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus tehdään maa- ja metsätalousministeriölle.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saa valittamalla hakea muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

31 §

Täytäntöönpano

Ministeriön päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Edellä 18 ja 19 §:ssä tarkoitetussa asiassa voidaan ministeriön päätös panna täytäntöön verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/1961) säädetyssä järjestyksessä.

32 §

Tarkemmat säännökset

Tarkempia säännöksiä tämän lain soveltamisalaan kuuluvan avustuksen talousarvion mukaisesta hakemisesta, myöntämisestä, maksamisesta ja käytöstä ja niihin liittyvistä tarpeellisista ehdoista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

Ministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä teknisluonteisista yksityiskohdista, jotka koskevat avustuksen hakemista, hakijan selvittämismahdollisuutta, avustuksen maksamista sekä avustuksen käyttöä ja valvonnan toteuttamista.

33 §

Ministeriön tarkemmat ohjeet

Ministeriö voi antaa tarkempia ohjeita teknisluonteisista yksityiskohdista, jotka koskevat avustuksen hakemista, avustuksen hakijan selvittämismahdollisuutta, avustuksen saajan kirjantallennusvelvollisuutta, avustuksen maksamista sekä avustuksen käyttöä ja valvonnan toteuttamista.

34 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 2002.

Ennen tämän lain voimaantuloa myönnetyn avustuksen käytössä ja valvonnassa, palauttamisessa ja takaisinperinnässä sekä sitä koskevassa päätöksenteossa ja muutoksenhaussa noudatetaan avustuksen myöntämisaikana voimassa olleita säännöksiä sekä avustuspäätöksessä asetettuja ehtoja. Jollei avustuspäätöksessä, joka on tehty ennen tämän lain voimaantuloa, ole maksamisesta toisin määrätty, noudatetaan kuitenkin 11 §:ää.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 26 päivänä lokakuuta 2001
